

บันทึกของผู้เรียกร้องสิทธิเสมอภาคแก่สตรี ว่าด้วยเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น*

วิระดา สมสวัสดิ์**

บทคัดย่อ : บทความนี้เสนอเป็นบทเรียนสำหรับวิชาการระดับปริญญาตรี ที่พูดถึงประสบการณ์ของผู้หญิง โดยโต้แย้งว่า ลักษณะเพศนิยมในเนื้อหาทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ปลกดาวรทางความคิดออกไปจากการต่อสู้ของผู้หญิง บทเรียนนี้ใช้วิธีของสตรีมาร์กซ์ เสนอเรื่องการที่ครอบครัวเป็นสถาบันเศรษฐกิจ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างภายใต้ระบบทุนนิยม ทฤษฎีผู้บริโภค การวิเคราะห์ตลาด และทฤษฎีผลผลิตหน่วยสุดท้ายและการกระจายรายได้ ตัวอย่างหลายอันในบทความนี้ โจมตีเหตุผลของพวกนีโอคลาสสิก (neoclassic) เช่น เรื่อง "การออกกฎหมายรับรองการค้าประเวณีจะทำให้มีโสเภณีมากขึ้นและดีขึ้น" บทความจบลงด้วยการเสนอแนะทางการเมือง ให้ขยายการสอนการเรียกร้องสิทธิเสมอภาคแก่สตรีและนำเอาเศรษฐศาสตร์การเมืองมาสู่ผู้หญิง

ตำราเบื้องต้น โดยทั่วไป และวิชาพื้นฐานต่าง ๆ ได้กีดกันผู้หญิงออกไปราวกับว่าพวกเรามีใช้ผู้มีส่วนช่วยเหลือขั้นพื้นฐาน แก่กิจกรรมทางเศรษฐกิจ การที่ผู้หญิงขาดหายไปเช่นนั้นนำมาซึ่งความโง่เขลาและकुแคลอนอันเต็มเปี่ยมแล้วนี่เล่า นักศึกษาหญิงไม่ได้รับการสนับสนุนให้มองตนเองและมารดาของตนว่า เป็นผู้ผลิตมูลค่าที่แท้จริง หรือมิได้เชื่อมโยง การกีดกันเธอในฐานะผู้ทำงานบ้าน และสมาชิกผู้เป็นพลังแรงงานซึ่งได้รับค่าแรงต่ำ ภายใต้โครงสร้างและการทำงานของเศรษฐกิจทุนนิยม นักศึกษาหญิงมักจะแสดงความหงุดหงิดและเบื่อหน่ายกับวิชาหลักเศรษฐศาสตร์ บางทีอาจเป็นเพราะวิชาเหล่านั้น อธิบายสิ่งซึ่งไม่ได้ใกล้เคียง

กับประสบการณ์ในชีวิต ซึ่งเธอคาดหวังไว้ อย่างเช่น ทฤษฎีเรื่องผลผลิตหน่วยสุดท้าย (marginal productivity Theory) เป็นต้น ดังนั้น ลักษณะของเพศนิยมในเนื้อหาวิชาทางเศรษฐศาสตร์ อาจจะต้องรับผิดชอบต่อการทำให้ผู้หญิง ซึ่งเรียนเศรษฐศาสตร์เป็นวิชาเอกท้อใจ และจำกัดจำนวนผู้หญิงที่ฝึกฝนเพื่อ ไปเป็นผู้ปฏิบัติงานทางเศรษฐศาสตร์ไม่ต้องสงสัยเลยว่า ผู้สอนที่เป็นชายซึ่งมีทัศนคติกีดกันทางเพศอย่างเปิดเผย จะมีส่วนช่วยผดุงรักษาสภาพการกีดกันความรู้ทางเศรษฐศาสตร์ของผู้หญิง (แม้กระทั่งนักเศรษฐศาสตร์หญิงเอง ก็อาจเผยแพร่การวิเคราะห์การกีดกันเพศอย่างไม่รู้ตัว) อย่างไรก็ตาม บทความนี้เน้นในเรื่องการเผยให้เห็นถึงคติ

* แปลจาก Ann Markusen, Feminist Notes on Introductory Economics, in *The Review of Radical Political Economics*. ๔ ; ๓ (Fall, ๑๙๗๗) pp. ๑-๖.

** อาจารย์คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

เรื่องเพศ ซึ่งมีอยู่ในโครงสร้างของทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ เน้นความจำเป็นในเรื่อง การชำระทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ บทความนี้ไม่เพียงแต่ต้องการสร้างจิตสำนึกแก่นักเศรษฐศาสตร์ชายเท่านั้น แต่ยังได้เสนอแนะการแก้ไขวิชาเศรษฐศาสตร์ ให้มีเนื้อหาที่ไม่กึกกั้นเพศอีกด้วย

ข้อคิดเห็นต่อไปนี้ เสนอขึ้นเพื่อให้ผู้ที่สอนวิชาหลักเศรษฐศาสตร์ และวิชาการระดับปริญญาตรีอื่น ๆ ได้การอธิบายของเรารวมไว้ในโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเผยแพร่ไปยังผู้สอนอื่น ๆ และเพื่อการวิพากษ์วิจารณ์และความคิดเห็นอันจะมีขึ้นต่อไปเป็นที่น่าเสียใจว่า บทความนี้วิชาเศรษฐศาสตร์การเมืองที่พัฒนาอย่างเข้มข้นด้วยเรื่อง การเรียกร้องสิทธิเสมอภาคให้แก่สตรี ไม่ใช่วิชาที่เข้าไปแทนที่วิชาเมืองคน อย่างไรก็ตาม การริเริ่มเอาประสบการณ์ทางเศรษฐศาสตร์ของผู้หญิงเข้าไปใส่ในเนื้อหาของหลักเศรษฐศาสตร์แบบเก่า เป็นการสนับสนุนการวิพากษ์วิจารณ์ทฤษฎีนีโอคลาสสิก (neoclassic) ของฝ่ายที่มองปัญหาถึงรากเหง้า และเน้นความจำเป็นในการวิเคราะห์เพื่อพัฒนาไปสู่เศรษฐศาสตร์การเมืองอย่างลึกซึ้ง

ครอบครัวในฐานะเป็นสถาบันเศรษฐกิจ

วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้นส่วนใหญ่เริ่มต้นด้วยเรื่องประวัติศาสตร์เศรษฐกิจอย่างสั้น ๆ และพัฒนาการของสถาบันเศรษฐกิจที่สำคัญ ๆ ส่วนใหญ่มักจะมีข้อสมมติฐานของวิถีการผลิตต่างๆ แบบทุนนิยมเอาไว้แล้ว วิชาเบื้องต้นที่คิดว่าอาจจะเริ่มด้วยการอภิปรายเรื่องวิถีการผลิตต่างๆ รวมทั้งความคิดเรื่องวิถีการผลิตระบบผู้อยู่ใต้อุปถัมภ์ เช่น

การผลิตของครอบครัวและการเกษตรของชาวนาซึ่งจะมีอยู่ควบคู่กันไปภายใต้วิถีการผลิตที่เป็นวิถีหลัก วิชาศึกษาแบบนี้เน้นการเคลื่อนไหว ของพัฒนาการทางเศรษฐกิจ และความคิดเกี่ยวกับการจัดแย้งทางชนชั้น ในการบรรยายเรื่ององค์กรทางเศรษฐกิจแบบทุนนิยม สำหรับตำราต่างๆ เน้นเรื่องบรรษัทสหภาพแรงงาน และรัฐบาลใหญ่ๆ การละเว้นครอบครัวออกจากการวิเคราะห์สถาบันพื้นฐานของเศรษฐกิจทุนนิยมนี้ เป็นการชักขวางต่อการพัฒนาอย่างเต็มที่ของความสัมพันธ์ทางสังคม ของการผลิตภายใต้ระบบทุนนิยม ทั้งนี้ในการเตรียมสอนเรื่องเบื้องต้น เกี่ยวกับฐานะทางเศรษฐกิจของผู้หญิงที่ซัดแจ้ง จึงควรจะรวมเอาเรื่อง ครอบครัวไว้ในการสอนด้วยโดยให้ภาพการเปลี่ยนแปลงขนาด ส่วนประกอบ และการแบ่งงานภายในครอบครัวจากยุคกักคินามาจนถึงปฏิวัติอุตสาหกรรมกระทั่งปัจจุบันนี้

วิชาเศรษฐศาสตร์มหภาคส่วนใหญ่จะกล่าวถึงครอบครัวในตอนต้นของวิชา แค่นี้ก็แสดงให้เห็นออกมาว่าไม่เพียงพอต่อวิธีการศึกษาในปัจจุบันไม่ว่าจะเป็น เรื่องทฤษฎีการผลิต ทฤษฎีว่าด้วยความเจริญเติบโตและเสถียรภาพของเศรษฐศาสตร์มหภาคก็ตาม แผนผังของกระแสจรรยาแบบเก่าจะถือเอาว่าอุตสาหกรรมการผลิตทุกอย่าง เกิดขึ้นในภาคตลาด และครอบครัวเพียงแต่ขายทรัพยากร ให้กับบริษัทต่างๆ หรือรัฐบาล และซื้อผลิตภัณฑ์ทำขึ้นเพื่อการบริโภค จากการเปิดเผยให้เห็นโฉมหน้า ที่แท้จริงของครอบครัวว่าเป็นหน่วยผลิตเอง เป็นแหล่งที่ผลิตบริการหลายอย่าง อันจำเป็นต่อการสร้างกำลังแรงงานและเลี้ยงดูเด็ก (ส่วนใหญ่โดยผู้หญิง) เราสามารถวิจารณ์แนวความคิดเรื่อง ผลผลิตประชา-

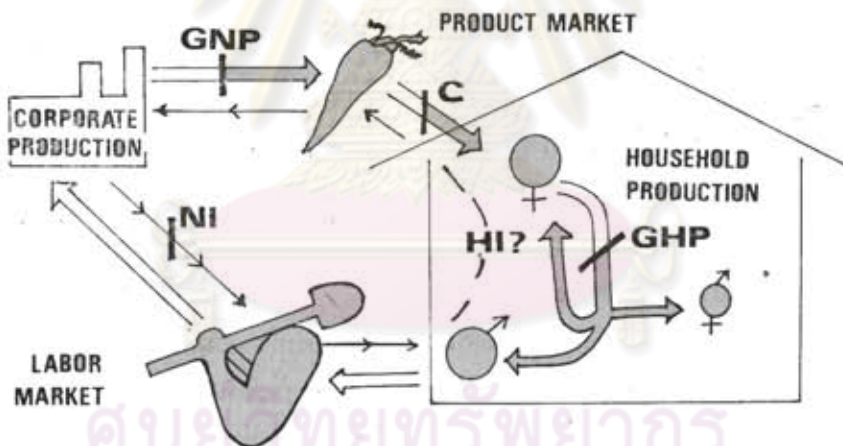
ชาติ ทำความกระจ่างในความสำคัญของงานเศรษฐกิจของครอบครัวภายใต้ระบบทุนนิยม และทำการวิเคราะห์เรื่องบทบาทของครอบครัวภายใต้ระบบทุนนิยม ทั้งหมดนี้พัฒนาโดยผู้หญิงที่ศึกษาในทางเศรษฐศาสตร์การเมือง

การ อภิปราย เรื่อง แรงงาน ใน ครอบครัว สามารถเทียบเคียงกับปัญหาเกี่ยวกับธรรมชาติ และค่าจ้างค่าความของงานด้วย เช่น ความเมตตาสงสาร เป็นงานหรือไม่? ถ้าหากความเมตตาสงสารต้องใช้ เวลาทำงาน และถือว่ามีค่าเป็นอันเนื่องมาจาก ลักษณะของวิถีการผลิตหลัก (เช่น การลดค่าความเป็นมนุษย์) แล้ว ก็อาจจะต้องอยู่ในความหมายของ

งานด้วย การผลิตเพราะความเมตตาสงสารเพื่อแลกเปลี่ยน (เช่น การให้คำปรึกษาแนะนำทางจิตวิทยา เรื่องการสมรส) อาจมองได้ว่าเป็นหลักฐานที่ชัดเจน สำหรับการตีความเช่นนั้น อีกด้านหนึ่งนั้น ภายใต้วิถีการผลิตแบบสังคมนิยมความเมตตาสงสาร อาจ สัตว์ลักษณะที่เป็นงานออกไป และเข้าไปอยู่ในรูปของการพักผ่อนหย่อนใจของชุมชน และสภาพการณ์ที่เป็นงานรวมหมู่

กระแสวิงจอร์

การผลิตที่เกิดขึ้นภายในครอบครัว ได้ แสดงให้เห็นอย่างแจ่มชัด ในแผนผังกระแสวิงจอร์ข้างล่างนี้

PRODUCT MARKET	=	ตลาดผลผลิต
LABOR MARKET	=	ตลาดแรงงาน
HOUSEHOLD PRODUCTION	=	การผลิตภาคครอบครัว
CORPORATE PRODUCTION	=	การผลิตภาคบริษัท (เอกชน)
GHP	=	ผลผลิตรวมของภาคครอบครัว
HI	=	รายได้ของครอบครัว
NI	=	รายได้ประชาชาติ
GNP	=	ผลผลิตมวลรวมของประเทศ

เพื่อที่จะเน้นการหมุนเวียน โดยผ่านหน่วยของครอบครัว ในที่นี้เราจะละเว้นเรื่องการลงทุน (แม้ว่าครอบครัว ก็มีเช่นเดียวกับบริษัทธุรกิจ) รัฐบาลและสถาบันการเงินต่าง ๆ และเพื่อการเน้นดังกล่าว เราจะสมมติว่าผู้ชายทำงานในกำลังแรงงาน และผู้หญิงทำงานในบ้านเท่านั้น โดยที่การบริโภคสินค้าทุกอย่าง จากตลาดรายได้ผ่านภาคครอบครัวทั้งสิ้น

ในแผนผังข้างบนนี้ เส้นทึบคู่แสดงถึงการเคลื่อนที่ของแรงงานที่ส่งออกไป และผลผลิตที่ได้มา (เราไม่ให้ความสำคัญแก่ทุนและที่ดินที่ส่งไป) ในกระแสรวมแบบเก่า ผลผลิตของภาคบริษัท (corporate) ได้เข้าไปในครอบครัว ซึ่งจะทำให้เห็นขั้นตอนที่สองของการผลิต ไม่แจ่มชัด เพราะผลผลิตจะถูกแรงงานในครอบครัวเปลี่ยนแปลง ดนอมและรักษาก่อนที่สมาชิกทั้งหมดของครอบครัว จะได้รับบริโภค สำหรับที่จะก่อให้เกิดการผลิต (reproduction) ขึ้นใหม่อีก เราแสดงรูปขั้นตอนนี้ของการผลิต โดยขยายส่วนบ้านเป็นครึ่งหนึ่งของแผนผังเพื่อให้เห็นการเคลื่อนที่ของการผลิต เราสามารถติดตามผลผลิตที่ได้ของผู้ทำงานในครอบครัว (ผลผลิตทั้งหมดของครอบครัว Gross Household Product GHP) โดยใช้การศึกษาหาการจัดสรรเวลา และที่ราคาผลผลิตของครอบครัวเปรียบเทียบกับราคาตลาด ผลผลิตทั้งหมดของครอบครัวประเมินว่ามีอยู่ประมาณร้อยละ ๓๐ ของผลผลิตประชาชาติที่วัดได้ในปัจจุบัน หากจะให้แบบฝึกหัดข้อให้นักศึกษาพิจารณาส่วนประกอบและขนาดของผลผลิตประชาชาติใหม่ ซึ่งถ้าหากจะพิจารณาว่าทุกอย่างที่ใส่เข้าไปใน กระบวนการผลิตของครอบครัว

ครัวเป็นสินค้าชั้นกลาง และคำนวณผลที่ได้หลังจากแรงงานของครอบครัวไปแล้ว

เส้นทึบเดี่ยวแสดงถึงการเคลื่อนที่ที่สมมูลย์กันของรายได้กับรายรับแบบจำลองง่าย ๆ ของเรา เปลี่ยนรายรับของบริษัท จากครอบครัวไปเป็นผลลัพธ์ของแรงงานที่ส่งไป ในทั้งตลาดการผลิตและตลาดแรงงาน ผู้อยู่ในตลาดทั้งสองทำสัญญา และตกลงที่จะให้ค่าจ้างเป็นสิ่งตอบแทน ที่มีราคาที่ชัดเจน อย่างไรก็ตาม ในส่วนของครอบครัว สถานการณ์แตกต่างออกไปมาก ในที่นี้ผลลัพธ์ทั้งหมดของแรงงานในครอบครัวเป็นส่วนค่าจ้าง ซึ่งไม่ชัดเหมือนกับค่าจ้างที่คนงานในระบบตลาดได้รับ เส้นจุด ๆ แสดงถึงการเคลื่อนที่ของรายได้ที่ผ่านการผลิตของภาคครอบครัวที่มีลักษณะคลุมเครือ ซึ่งอาจอธิบายได้จากพื้นฐานของอำนาจ และการต่อรองภายในครอบครัวเท่านั้น ในเชิงประจักษ์เราไม่อาจวัดค่าส่วนที่ประกอบกันขึ้นมาเป็น รายได้ของครอบครัว (HI) เพื่อเทียบกับผลผลิตรวมของครอบครัว

ประโยชน์ของแผนผังนี้ มีข้อจำกัดจากสภาพที่คงที่ของแผนผัง เราอาจเอาชนะปัญหานี้โดยการสร้างจินตนาการจาก फिल्म ภาพยนตร์ ชุดหนึ่ง เริ่มต้นด้วยการปฏิวัติอุตสาหกรรม และเรื่อยไปจนถึงเวลาปัจจุบัน ซึ่งมีลักษณะลักษณะพื้นฐานต่างๆ ของสถาบันต่างๆ บริษัท ครอบครัว ตลาดแรงงานและตลาดการผลิต เปลี่ยนแปลง ไปตามพัฒนาการของระบบทุนนิยม การเกิดขึ้นของบริษัทผูกขาดข้ามชาติในค่านหนึ่ง อาจตามมาด้วยการแยกครอบครัวและการพึ่งพิงของครอบครัวและชุมชนในอีกค่านหนึ่งก็ได้

แบบฝึกหัดนี้ แสดงลักษณะของเพคานิยมใน

การวิเคราะห์เศรษฐกิจแบบกฎหมู่ที่ ซึ่งกลบการผลิตรายของผู้หญิงไว้ในภาคครอบครัว อันนำไปสู่ข้อสรุปที่ว่า แรงงานในครอบครัวไม่ใช่แรงงานที่แท้จริง ยิ่งไปกว่านั้นยังทำให้เกิดการวิเคราะห์วิจารณ์สภาพคงที่ตายตัว ของแผนผังกระแสวงจรอีกด้วย ซึ่งทำให้ครอบครัวและบริษัทธุรกิจ เป็นหน่วยสากลที่ไม่มีลักษณะทางประวัติศาสตร์ การบรรยายเกี่ยวกับการแบ่งงานในสังคมอื่น ๆ เผยให้เห็นอุปสงค์เฉพาะอย่างในระบบทุนนิยม จักวางให้ครอบครัวในฐานะที่เป็นหน่วยทางเศรษฐกิจหน่วยหนึ่ง นอกเหนือไปจากกิจการการผลิตที่ทำในครอบครัว ในตอนนั้นบทบาททางอุดมการณ์เกี่ยวกับครอบครัว ในการทำให้กำลังแรงงานมั่นคง และสร้างกำลังแรงงานในอนาคตสามารถนำเข้ามาใช้ อันทำให้การเตรียมการตกเตียงในชั้นเรียน เกี่ยวกับเรื่องการปฏิบัติของผู้หญิงในคลาสิกแรงงานดำเนินต่อไปได้ ดังนั้นจากแผนผังกระแสวงจรซึ่งแก้ไขแล้ว จึงอาจสรุปเป็นบทเรียนได้ว่า ภาพแสดงกระแสวงจรรวมว่าเป็นการแลกเปลี่ยนที่ยุติธรรม และเป็นไปด้วยความเต็มใจจากคู่กรณีทุกฝ่ายนั้นเป็นเพียงภาพลวงตา

ก่อนที่ จะยู่คิ เรื่องแนว ความคิด ที่ว่าด้วยครอบครัวในฐานะสถาบันเศรษฐกิจ น่าจะเป็นประโยชน์ที่จะชี้ให้นักศึกษาเห็นว่า มีวิธีการศึกษาแบบที่ตาม วิธีการศึกษานี้เป็นแนวคิดของนักสถาบันนิยม (institutionalist) เช่น แกลเบรท (Galbraith) ซึ่งมองว่าครอบครัวเป็นหน่วยบริโภคที่ขยายตัวอย่างมากในยุคแห่งความมั่งคั่ง และการบริโภคที่ขยายตัวซับซ้อนขึ้นอย่างมากขึ้น ทำให้จำเป็นต้องมีการจัดการอย่างเต็มเวลา การที่แกล

เบรทยอมรับการกำหนดหน้าที่ของผู้หญิงว่า มีลักษณะบริโภคนิยมมากกว่าผลิต ทำให้เขามองข้ามคุณค่าทางเศรษฐกิจที่แท้จริง ของงานบ้านของผู้หญิง และกล่าวเกินเลยความเป็นจริงไป ในปัจจุบันครอบครัวส่วนใหญ่ ไม่มีโอกาสได้เสพสุขจากความมั่งคั่งซึ่งคงบทบาทของผู้หญิงว่าเป็น 'เครื่องประดับ' หรือ ให้บริการและบริหารการบริโภค แต่ความจริงนั้นครอบครัวส่วนใหญ่ ถูกบีบคั้นอย่างหนักในการที่จะรักษาสິงซึ่งคึกคักกว่า เป็นมาตรฐานการครองชีพขั้นพื้นฐาน ซึ่งรวมถึงการศึกษาสำหรับบุตรธิดาด้วย ความเป็นของพวกสถาบันนิยมจึงไม่สามารถนำมาอธิบายความเป็นจริงได้ดี เพราะปฏิเสธที่จะพัฒนา การวิเคราะห์ทางประวัติศาสตร์ที่ต่อเนื่อง อีกทั้งไม่ยอมรับการดำรงอยู่ของชนชั้นในสังคม ดังนั้น การเปรียบเทียบวิธีการศึกษาของสำนักสถาบันนิยม และสำนักนีโอคลาสสิกเกี่ยวกับครอบครัว กับวิธีการศึกษาซึ่งพัฒนามาในเชิงเศรษฐกิจการเมือง จึงน่าจะให้ความกระจ่างถึงพลังของแนวความคิดแบบหลัง ที่จะเป็นแบบอย่างการคิดทั่วไปได้อย่างหนึ่ง

การเปลี่ยนแปลง โครงสร้าง ภายใต้ ระบบ ทุนนิยม

ปกติแล้วในอาณาบริเวณที่เชื่อมโยงระหว่างเศรษฐกิจศาสตร์จุลภาคและมหภาค มักจะถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่มีกรกล่าวถึงในวิเคราะห์ระดับปริญญาตรีส่วนใหญ่ นี่เป็นสิ่งที่ผิดคือได้ว่าเป็นโซครายและนำเสนอสงสัย เพราะครั้งนี้แหละที่เราสามารถนำเอาแนว ความคิดเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงระยะยาว และทางโครงสร้าง มาใช้ในการวิเคราะห์เศรษฐกิจศาสตร์ได้ก็ที่สุด

ประสบการณ์ของผู้หญิงภายใต้ระบบทุนนิยม ในศตวรรษที่ ๒๐ สามลักษณะ อาจนำมาใช้ให้ความกระจ่างเรื่อง การเคลื่อนไหวในระบบทุนนิยมได้ คือการนำงานบ้านไปสู่ระบบตลาด และการแปรสภาพของผู้หญิงที่ทำงานบ้าน เพื่อการแลกเปลี่ยนให้เป็นลักษณะของกรรมวิธี การสร้างอาชีพงานเสมือนให้เป็นงานของผู้หญิง และการนำเอาเครื่องจักรเครื่องทุ่นแรงมาใช้ในการทำงานบ้าน

ในกรณีแรก เราอาจแสดงให้เห็นว่าการเปลี่ยนรูปของงานบ้านจากการผลิต เพื่อใช้สอยในครอบครัว ไปเป็นการผลิตเพื่อแลกเปลี่ยนเกิดขึ้นพร้อม ๆ กันกับการเพิ่มขึ้นของการมีส่วนร่วม ในกำลังแรงงานของผู้หญิง หน่วยการผลิตของทุนนิยมอาจใช้ลักษณะเพศนิยม มาจากคัมภีร์ให้อยู่ในงานอาชีพ “งานบ้าน” แบบใหม่ที่กำลังขยายตัว ทฤษฎีแบบเก่าซึ่งใช้การวิเคราะห์ที่หยาบๆ และพิจารณาโครงสร้างอาชีพ โดยมองปัญหาแบบเศรษฐศาสตร์จุลภาคโต้แย้งว่า ผู้หญิงมักทำงานในอาชีพซึ่งเธอชอบ หรือในอาชีพที่ผู้หญิงเท่านั้น มีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะทำได้ หรือมีประโยชน์โดยได้เปรียบมากกว่า ในขณะที่ความเห็นของฝ่ายก้าวหน้า ซึ่งครอบคลุมถึงวิวัฒนาการทางโครงสร้างของระบบทุนนิยมโดยส่วนรวมไว้ด้วย สามารถทำให้นักศึกษามองเห็นพลังของการเปลี่ยนแปลง ในระดับสถาบัน ที่กำกับการตัดสินใจของปัจเจกชน

ในการที่จะให้เห็นภาพการเคลื่อนไหวนี้ เราอาจใช้เครื่องมือเก่าที่มีอยู่แล้ว ปรับตามเป้าหมายของเรา เราอาจใช้เค้าโครงเรื่องปัจจัยผลิต-ผลผลิตที่ได้อินพุต-เอาพุต (input-output) มาอธิบายว่าการเปลี่ยนแปลงในระยะยาวในส่วนต่าง ๆ เกิดขึ้นได้อย่างไร

และใช้ ในการวางแผนภูมิ ของการเปลี่ยนแปลงบางอย่างระหว่างภาคครอบครัว และภาคอุตสาหกรรม หากการเคลื่อนไหวในครอบครัว รวมถึงจำนวนผู้หญิงที่ทำงานในตลาดแรงงานรับจ้างมีมากขึ้นและมีการทดแทนบางส่วนของบริการในครอบครัว ด้วยผลผลิตจากภาคตลาด แนวการวิเคราะห์ด้วยวิธีคู่ปัจจัยผลิต และผลผลิตที่ได้มาจะแสดงให้เห็นว่า ขณะที่มีการเปลี่ยนแปลงนี้เกิดขึ้น ในภาคการผลิต เพื่อทดแทนกิจกรรมของครอบครัวนั้น งานถูกสร้างขึ้นมาได้อย่างไร ดังนั้นผู้หญิงจำนวนมหาศาลกลายเป็นผู้เชี่ยวชาญประจำ ในเรื่องการเลี้ยงดูเด็ก การประกอบอาหาร การเป็นคนเสิร์ฟ เนื่องจากงานเหล่านี้เป็นงานที่ทำได้ง่ายที่สุด โดยไม่จำเป็นต้องให้นักศึกษา ทำการคำนวณเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งไป และผลผลิตที่ได้มา เราอาจใช้เพียงเทคนิคในรูปของการวาง เพื่อแสดงถึงผลรวมของสิ่งซึ่งในภาษาของนักเศรษฐศาสตร์ มักจะถือเป็นการตัดสินใจของปัจเจกชน แบบฝึกหัดที่แสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดของแบบจำลองสำหรับการวิเคราะห์ ที่จะละเอียดละออ เช่น ปัจจัยผลิต-ผลผลิต (I-O) ซึ่งเป็นเพียงเครื่องมือบรรยายธรรมดา ๆ เท่านั้นเอง

การนำผู้หญิงเข้าไปสู่อารชีพเสมือนที่ขยายตัว ในช่วงศตวรรษที่ ๒๐ เป็นหนทางที่สองที่สำคัญ การบันทึก การเคลื่อนไหวระบบทุนนิยมการเจริญเติบโต ของหน่วยควบคุมในบริษัทผูกขาดต่าง ๆ และในภาครัฐบาลทำให้งานทางค่านเอกสารเพิ่มขึ้น กลไกในการแบ่งแยกอาชีพมีผลผลักดันให้ผู้หญิงเข้าสู่งานเหล่านี้ ซึ่งจ่ายค่าจ้างน้อยกว่า และลอกเลียนแบบหน้าที่การบริการของผู้หญิง เหมือนกับที่พวกเขาปฏิบัติในครอบครัว ความคิดที่ว่าสถานที่ของ

ผู้หญิงแต่เกิดนั้นอยู่ในบ้าน ทำให้การจำกัดผู้หญิงให้ทำงานลักษณะดังกล่าวนั้น มีความชอบธรรมขึ้นมา

การอภิปราย ถึง ลักษณะของงาน ใน ครอบครัวเป็นหนทางที่สาม ที่จะแสดงความเคลื่อนไหวของระบบทุนนิยม การเปลี่ยนรูปของงานในครอบครัวจากการทำงานฝีมือ ซึ่งคุณย่าคุณยายของเราเริ่มและลงมือทำเองเป็นเพียงการรู้จักใช้เครื่องทุ่นแรงในการทำงานบ้านนั้น แสดงให้เห็นถึงพัฒนาการของระบบทุนนิยม ที่มีแนวโน้มใช้เครื่องจักรกลเข้าแทนที่แรงงานมากขึ้นเรื่อย ๆ ในขณะที่ยังผู้หญิงที่ทำงานบ้านจะรู้สึก ถึงความแปลกสภาวะรุนแรงขึ้นทำนองเกี่ยวกับการเปลี่ยนรูปของการผลิตแบบหัตถกรรม ไปเป็นระบบโรงงานที่มีการซับซ้อนขยายไว้ในหนังสือเรื่องทุน (Capital) เพราะงานบ้านที่ใช้เครื่องจักรกลอาจจะทำให้เห็นเล็กน้อย เมื่อยดำน้อยลง แต่มีนักใช้เวลามากเท่าเดิม และทำให้เกิดความตึงเครียด จากการใช้งานเครื่องจักรเหล่านั้นด้วย ยิ่งกว่านั้น ผู้หญิงได้กลายเป็นเพียงคนกอบกู้เครื่องยนต์ ที่ไม่มีฝีมือหรือความชำนาญชำนาญ เนื่องจากความชำนาญซึ่งเคยมีในครอบครัว ได้ถูกถ่ายเท ไปยังเครื่องทุ่นแรง และผลผลิตสำเร็จรูปต่าง ๆ ในทำนองเดียวกัน การเลี้ยงดูเด็กส่วนหนึ่งซึ่งเคยอยู่ในการควบคุมของบิดามารดา ก็ได้ถูกโทรทัศน์ดึงไปโดยขบวนการซัดเสลาทางสังคม ตัวอย่างของการทำให้งานบ้านเสื่อมทรามลง มักจะเป็นสิ่งที่ประทับใจแก่นักศึกษาผู้หญิง และนักศึกษาผู้ชายมากกว่าการบรรยายถึงพัฒนาการของโรงงานเพราะพวกเขาได้สังเกตงานบ้านทุก ๆ วัน ในชีวิตของเขา

ทฤษฎีผู้บริโภคร

หนึ่งในข้อสมมติฐานที่สำคัญ ๆ ซึ่งรองรับทฤษฎีเรื่องอุปสงค์มีอยู่ว่า บัจเจกชนแต่ละคนเป็นบุคลากรของสิ่งที่ตนเลือกค่าที่สูงสุด และความชอบเกิดขึ้นจากความรู้สึกภายใน เกี่ยวกับบรรดประโยชน์ซึ่งเป็นประสบการณ์ของบัจเจกชน ปัญหาเรื่องการสร้างรสนิยม และความชอบในสังคมไม่เคยมีการหยิบยกขึ้นมาถกเถียงถึง ประสิทธิภาพของผู้หญิงเป็นสิ่งพิเศษ ในการที่จะโต้แย้งข้อสมมติฐานอันนี้นักศึกษาหญิงส่วนใหญ่ จะมีปฏิกิริยาตอบ สนองต่อการที่ผู้สอนยกตัวอย่างถึง บรรดามารดาของเธอที่ถูกเก็บตัวไว้ในบ้านทั้งวัน ฟังวิทยุ หรือ ดูโทรทัศน์ (อย่างใจลอย) สิ่งเหล่านี้เข้ามาเกี่ยวข้องกับแม่บ้านอย่างใกล้ชิด เหมือนกับมานั่งคุยให้ฟังฝ่ายเดียว (ไม่เหมือนกับนายหน้าขายสินค้าซึ่งต้อง ใช้ความพยายามก่อนจะก้าวผ่านประตูบ้านเข้ามา) นอกจากนี้นักศึกษายังเข้าใจซาบซึ้งถึงการที่ ทั้งหญิงและชายรู้สึกโดดเดี่ยวในสังคมที่มีการแบ่งชั้นชน และเลื่อนชั้นทางสังคมสูง สิ่งเหล่านี้นำไปสู่การลอกเลียนแบบและวิธีการบริโภคของมวลชน และการยอมรับกฎเกณฑ์ ของ ความสำเร็จ ซึ่งแสดง ออกด้วยภาพต่าง ๆ เป็นต้นว่า พันธุ์มันปลาบ เด็ก ๆ ที่กำลังกินอาหารเข้าอย่างมีความสุข หรือรถยนต์ที่รวดเร็วปรี๊ดปร๊าด โดยเฉพาะผู้หญิงต้องแบกรับภาระ รับผิดชอบ ในการ แปรขาย ใต้ที่เป็น ตัวเงินให้เป็นเรื่องของสุขภาพ ความสุข และการยอมรับจากสังคมสำหรับครอบครัว การขโมยของในร้านค้าเกิดขึ้นในหมู่ผู้หญิงมากกว่าผู้ชายมากนัก สาเหตุเนื่องมาจากปัญหาอำนาจซื้อที่ไม่เพียงพอ และการกดดันทางโฆษณาที่มีอยู่ตลอดเวลา เนื่องจากเรา

ยังมี ได้เรียนรู้ ที่สร้างแบบจำลองทางเศรษฐศาสตร์ สำหรับการผลิตความพอใจต่าง ๆ เราจึงจำต้องใช้ ประสิทธิภาพมากอบประคองนี้ อย่างไรก็ดีตาม วิธี นี้หน้าจะมีผลในการวิจารณ์อัตราของการบิเบียน และการอธิบายอย่างง่าย ๆ ตามตัวแบบนีโอคลาสสิกซึ่งมองว่า ทรัพย์สินและความพอใจที่พัฒนาขึ้นมา จากเหตุภายนอกเป็นแรงผลักดันระบบการผลิต ซึ่ง คอบสนองอธิปไตยของผู้บริโภค

การวิเคราะห์ระบบตลาด

ทฤษฎีอุปทาน และ อุปสงค์ เป็น หลักสำคัญ ในเศรษฐศาสตร์จุลภาค การสร้างทฤษฎีนี้ทำให้ เศรษฐศาสตร์จุลภาคทั้งหมดดำรงอยู่ได้ ในขณะที่ การวิเคราะห์ระบบตลาดมีประโยชน์สำหรับการอธิบาย ราคายาในระยณะสั้น และความไม่แน่นอนของ อุปทาน เศรษฐศาสตร์นีโอคลาสสิกใช้มันเป็นข้อ พิสูจน์ว่า ตลาดเป็นกลไกที่มีความสามารถทุกอย่าง ในการผลิตสวัสดิการให้กับมนุษย์ ประสิทธิภาพ ของผู้หญิงอาจนำมาใช้แสดงให้เห็นว่า ความคิดนี้ นอกจากจะผิดแล้ว ยังเป็นการแก้ตัวเพื่อรับใช้ สถานันของระบบทุนนิยม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การ ปฏิบัติต่อการค้าประเวณีแบบเก่า อาจใช้เป็นการดี ตัวอย่างที่ที่เลิศสำหรับวัตถุประสงค์นี้

นิทานเรื่องแรกที่ขอนำมาเล่าก็คือ เมื่อ เร็ว ๆ นี้ นักศึกษาบัณฑิตวิทยาลัยชายผู้หนึ่งเดิน

เข้าไป ในชั้นเรียนวิชาหลักเศรษฐศาสตร์ ชาว กล่าวว่ เขาแสดงความเห็นด้วยดีหน้าอันอวดคติ เมื่อบอกว่า “ถ้าเราเพียงแค่ออกกฎหมายรับรอง การค้าประเวณี เราสามารถมีโสเภณีมากขึ้นและดีขึ้น” เหตุการณ์อันนี้ทำให้เกิดปัญหาเป็นวิกฤติ การณ์เล็กๆ ในคณะเศรษฐศาสตร์ เนื่องจากว่า บรรดานักศึกษาหญิง ชื่น เคือง มาก พอ ที่จะเปิดโปง การวิเคราะห์ในหนังสือพิมพ์ของมหาวิทยาลัย”

การโต้แย้งมีดังต่อไปนี้ สถานะที่ไม่ถูก กฎหมายของการค้าประเวณีได้สร้าง บังคับ เรื่องการ เสี่ยงที่เข้ามามีส่วนสัมพันธ์กับการซื้อ และการขาย “บริการ” เพราะโดยทั่วไปแล้ว ศาลจะดำเนินคดี กับผู้หญิง ไม่ใช่ดำเนินคดีกับลูกค้า กรณีนี้เป็นผล ให้อุปทานมีจำกัดและราคาสูงขึ้นยิ่งไปกว่านั้น การ ไม่ถูกกฎหมายลดความกระจำ และข้อมูลที่จะเป็น ประโยชน์แก่ลูกค้าลักษณะที่จำเป็น ต้อง ทำ การลัก ลอบ “แลกเปลี่ยน” จึงลดคุณภาพของบริการและ ทำให้ภัยที่ลูกค้าจะได้รับกับมโรคมียมากขึ้น การทำ ให้ “อุตสาหกรรม” นี้ถูกกฎหมายเป็นยุทธวิธีแสวง หาสุขภาพสมบูรณ์ที่มีประสิทธิภาพ และให้ความ** พึงพอใจสูงสุด ตามทฤษฎีของพาเรโต (Pareto-optimal strategy) เพราะมันจะเพิ่มจำนวนบริการ ได้เพราะการจำกัดค่าใช้จ่ายที่อาจเกิดขึ้นกับการเสี่ยงภัย ที่จะถูกค้นพบ (โสเภณีเพิ่มมากขึ้น) และจะทำให้มี

* เหตุการณ์นี้ไม่ใช่ความพยายามครั้งเดียวที่จะทำให้วิชาเศรษฐศาสตร์ “เชิ่กซี” ขึ้น ในหนังสือ ที่ออกมาใหม่ๆ บางเล่มใช้การวิเคราะห์ทางเศรษฐศาสตร์ในทำนองเดียวกันนี้ ดูตัวอย่างจาก North and Miller, *Economic of Public Issues*, ๒ nd. ed., (NewYork : Harper and Row, ๑๙๖๓).

** พาเรโต วิลเฟรดโค นักสังคมวิทยาและนักเศรษฐศาสตร์ ชาวอิตาเลียน (ค.ศ. ๑๘๔๘- ๑๙๒๓) (ผู้แปล)

โตเลมีที่ (ที่กล่าว) เพิ่มความชำนาญสะอาค และ เป็นบริการที่เข้าถึงได้ง่ายขึ้น*

ความพอใจที่เห็นแก่ตัว ซึ่งนักเศรษฐศาสตร์ผู้ชายบางคน ได้ มา จาก วิเคราะห์ ประเภทนี้ บางทีอาจอ้างเหตุผลว่า มาจากความเขาวัวของผู้วิเคราะห์และลักษณะที่น่าค้นหาของเนื้อหา อย่างไรก็ตาม จากที่วิเคราะห์ปฏิบัติต่อผู้หญิง เป็นสิ่งที่น่าสะอายพอกๆกับการวิเคราะห์เรื่องตลาดแค่เพียงอย่างเดียวในกรณีการค้าทาส (การใช้ทรัพย์สินส่วนบุคคลที่มีประสิทธิภาพและให้ความพอใจสูงสุดตามทฤษฎีของพาเรโต Pareto-optimal disposal of private property) โดยไม่ต้องคำนึงถึงความนิยมคลังเกล็ดที่มาจากเกี่ยวข้องกับวิชา เศรษฐศาสตร์ที่ "เช็กซี" นั้น ความจริงที่น่าเศร้ามีอยู่ว่า ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์โดยทั่วไปนั้นเปิดโอกาสให้นักศึกษาหรือแม้แต่นักสนับสนุนพวกเขาให้ใช้วิธีศึกษาอย่างนี้นักเศรษฐศาสตร์บางคนอาจจะภูมิใจจริงๆ ที่ตั้งเรื่องความเป็นมนุษย์สูงเป็นเพียงความสัมพันธ์เชิงแลกเปลี่ยนแบบสินค้าเป็นที่น่าเสียใจว่า การลดคุณค่ามนุษย์เช่นว่าทำให้นักศึกษามองไม่เห็นเงื่อนไข ซึ่งเป็นค่านึกของสถานภาพแรกเริ่ม ของตัวแทนการแลกเปลี่ยนใน "ตลาด" และไม่เห็นหน้าที่ซึ่งความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ บางกรณีอาจมีสำหรับระบบเศรษฐกิจทั้งหมด

วิธีการศึกษาอีก อย่างหนึ่ง ซึ่ง อิง เศรษฐศาสตร์การเมืองเห็นว่า การค้าประเวณีเป็นสถาบันทางเศรษฐกิจ ในขณะที่มีรากเหง้ามาเนิ่นนานใน

ประวัติศาสตร์ การค้าประเวณีเป็นผลผลิตของสังคมที่มีชนชั้น และไม่ได้เป็นสถาบันที่คิดมาในตัว ของ มนุษย์ ด้วย ประการใด ๆ เพราะ ใน สังคมบุพกาลบางสังคม ไม่มีโตเลมีเลยที่เดียวและโตเลมีแทบจะหมดไปในสังคมนิยม ต้นกำเนิดของโตเลมีนั้น สัมพันธ์กับการ เกิด ของ ระบบ บิคา เป็น ใหญ่ (patriarchy) และการดำรงอยู่ของทรัพย์สินส่วนตัว ซึ่งคือการซื้อตัวมาราคาที่แน่นอน และเรียกร้อง ความซื่อสัตย์เพื่อวัตถุประสงค์ในการรับมรดก การค้าประเวณีได้พัฒนาขึ้นมาเป็นเครื่องมือ ของการจับบริการให้ความต้องการทางเพศ ของผู้ชายที่ไม่แต่งงาน หรือไม่พอใจในการแต่งงานของตน และทำให้ผู้หญิงต้อง ซื่อสัตย์ ในการแต่งงานเมื่อใช้เป็นเครื่องมือ ในการทำให้การเป็นหน้าที่ของชายนั้นแน่นอน และเพื่อรักษาระดับเอาไว้

ในปัจจุบัน การค้าประเวณี ยังคงมี หน้าที่ อย่างน้อยอยู่ มาก มันทำให้โครงสร้างของครอบครัว ในสังคมแข็งแกร่งขึ้น โดยการดูหมิ่นความเสมอภาคทางเพศของหญิง และทำให้ทางเลือกอื่นอื่นที่ไม่ขึ้นอยู่กับการสมรส และการพึ่งพาทางเศรษฐกิจเป็นสิ่งที่น่าสะอาย ขบวนการเคลื่อนไหวของสตรีเห็นว่า การค้าประเวณีเป็นรูปแบบที่ชัดเจนของสถานภาพของสตรีทั้งหมด ภายใต้ระบบทุนนิยม เพราะเป็นการจำกัดทางเลือก ทางเศรษฐกิจ สำหรับ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการแลกเปลี่ยนบริการทางเพศ เพื่อเงินค่าตอบแทน ไม่ว่า ใน การ สมรส หรือ การ ซื้อบริการในตลาด ความยากลำบากในอันที่จะเข้าถึง

* ข้อโต้แย้งกรณีเหล่านี้ ความจริงแล้วไม่ถูกต้อง เพราะบุคคลบางคน (แมงคา ตำรวจ ผู้พิพากษาและทนายความ) อาจจะแย่งชิงการค้าประเวณีถูกทำให้ชอบด้วยกฎหมายขึ้นมา

กลางงาน และการเลือกปฏิบัติทำให้บทบาททั้งสองอย่างที่กล่าวมาแล้วเข้มแข็งขึ้น ผู้หญิงที่ยากจน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศโลกที่สาม มักจะจบลงด้วยการเลือกทางออกอย่างหลังโดยสิ้นหวัง

จากแง่ของเศรษฐศาสตร์ การเมืองแล้วเราควรเรียกร้อง ให้มีการเลิกสภาพความผิด (decriminalization) ทางอาญา (ไม่ใช่การทำให้ถูกกฎหมาย ซึ่งมักจะเป็นนัยของการจัดการออกกฎหมายโดยรัฐ) บนพื้นฐานที่ว่าการค้าประเวณีภายใต้กฎหมายปัจจุบันเป็นการขู่วิศวดีผู้หญิงยิ่งกว่าภายใต้ที่จะมีการยกเลิกความผิดทางอาญา ปัจจุบันนักกฎหมายบังคับให้ผู้หญิงที่เป็นโสเภณีต้องฟังพาดำรวจ แมงคา และผู้พิพากษา ซึ่งทวีการรังควานและความไม่มั่นคงปลอดภัย โดยไม่ให้ประโยชน์อะไรแก่ผู้หญิงเลย การค้าประเวณีเป็นประเด็นที่ค้ำสำหรับแสดงให้เห็นว่า ระบบตลาดมิใช่ค่าตอบแทนสำหรับปัญหาความผาสุกของมนุษย์ เป็นความจริงที่ว่าในที่สุดแล้วการวิเคราะห์ ตลาด อาจแสดงภาพว่า อะไรน่าจะเกิดขึ้นกับราคาที่เหมาะสม ถ้าการทำ ให้ถูกกฎหมายเกิดขึ้น และการก่อให้เกิดการเปลี่ยนย้ายเส้นอุปสงค์ และอุปทานไปในทิศทางที่ถูกต้อง แต่ความเห็นนี้ไม่สามารถจะให้ภาพที่ลึก ของปัญหาที่สำคัญยิ่งกว่านี้ก็คือ ทำไมเส้นอุปสงค์และอุปทานจึงไปอยู่ในตำแหน่งเหล่านั้น ได้ตั้งแต่เริ่มแรกนั้นคือ อะไรทำให้เกิดการก่อการทางเพศที่ซื้อขายได้ ทำไมผู้ชายมากมายจึงซื้อจากผู้หญิง และอะไรทำให้ผู้หญิงต้องเสี่ยงตัวด้วยวิธีนี้ ข้อวิจารณ์นี้แสดงให้เห็นว่าเศรษฐศาสตร์แบบนีโอคลาสสิกเน้น ในเรื่องที่เป็นจริง แต่เป็นเรื่องเล็กน้อยของสิ่งที่ดำเนินอยู่ในเศรษฐกิจทุนนิยม

ทฤษฎีผลผลิตหน่วยสุดท้าย และการกระจายรายได้

การชกแย้งในเรื่องใหญ่ ทำให้การประสานทางทฤษฎีระหว่างประสิทธิภาพ ของปัจจัยในการผลิต และรายรับที่ตอบแทนเป็นต้นทุนเป็นเรื่องที่ไม่น่าเชื่อถือนัก แต่กระนั้นนักศึกษายังคงต่อสู้เพื่อเอาชนะความคึกคักอยู่

ในวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ประสบการณ์ของผู้หญิงโดยเฉพาะบางเรื่อง อาจนำมาแสดงให้เห็นสภาพที่ซ้ำซาก และไม่น่าเชื่อของทฤษฎีการกระจายรายได้ของนีโอคลาสสิกได้เป็นอย่างดี

ประการแรก นิยายอีกเรื่องหนึ่ง ที่ขอนำมาเล่าก็คือ เมื่อไม่นานมานี้ศาสตราจารย์ทางเศรษฐศาสตร์ท่านหนึ่ง สรุปเรื่องกำลังแรงงานในชั้นเรียนประวัติศาสตร์เศรษฐกิจของท่าน แล้วแสดงความเสียใจกับนักศึกษาหญิงของท่านว่า “เราขายอมรับกันเถอะเธอทั้งหลาย เธอไม่อาจทำการผลิตได้เท่าผู้ชายเลยทีเดียว” หลักฐานของท่านเห็นได้ชัดว่ามาจากข้อเท็จจริงที่ว่ารายได้ของผู้หญิง น้อยกว่าของผู้ชายมากทีเดียว และเนื่องจากว่าค่าจ้างสะท้อนให้เห็นถึงผลิตภาพของบุคคล ผู้หญิงจึงต้องผลิตได้น้อยกว่าผู้ชาย ผู้ชายหลายคนในชั้นได้ระดมข้อมูลทั้งหมด เพื่อจะมาลบตัวเลขค่าจ้างนี้ โดยเอามาจากวิชาผู้หญิงและชนชั้นทางเศรษฐกิจของพวกเขาและในอาทิกย์ต่อมา พวกเขาให้ข้อเท็จจริงกับท่าน ศาสตราจารย์อย่างฉันทลามาเกี่ยวกับการศึกษาของผู้หญิง ระดับชำนาญ จำนวนผู้ ได้เข้าทำงาน การขาดงานเพราะป่วยเจ็บ การได้งานประจำและการกักกันอาชีพ ยิ่งกว่านั้นพวกเขาประเดาเมว่าท่านอาจารย์

ได้มองข้ามงานที่ผู้หญิงทำที่บ้านว่า ไม่เป็นการผลิต เพียงเพราะว่าไม่ได้ค่าจ้าง

เหตุการณ์นี้แสดงว่าประสบการณ์ของผู้หญิง ทั้งในเรื่องกำลังแรงงานและในงานบ้านให้หลักฐาน จำนวนมหาศาลแก่การให้ค่าความกระจ่าง ในเรื่อง ข้อผิดพลาด ในทฤษฎีผลิตทฤษฎีสุดท้าย เนื่อง จากทฤษฎีนี้ ได้แปลความหมายของค่าจ้างอย่างกว้าง อ้างว่าคนงานได้รับเงินตอบแทน โดยขึ้นอยู่กับ การมีส่วนร่วมหน่วยสุดท้ายในการผลิต (งานซึ่งขึ้นอยู่กับว่าเขารับอนุญาตเพียงไร และเขาทำงานหนักแค่ไหน) สิ่งนี้ทำให้เกิดทัศนคติในหมู่นักศึกษาผู้หญิงว่าการ ศึกษา เศรษฐ ศาสตร์ ของ พวกเธอ ไม่ เข้า เรื่องเลย ผู้หญิงมีอายุคนหนึ่ง ที่พวกเธอได้เฝ้ามองมาตลอด ชีวิต หรือบรรดาแม่ ๆ ก็จะไม่ได้รับค่าจ้างคุ้มค่า เหมือนในตลาดแรงงาน และการทำงานในบ้านก็ไม่ เคยมีการทดแทนในแง่ของความยากลำบากที่เธอได้ ทำไป ไม่ว่าจะมึนงงเล็กน้อยให้เคิบโตมาทีเพียงไร บ้านช่องสะอาดสะอ้านแก่ไหน เห็นได้ชัดว่าใน กิจกรรมที่มีใช้ระบบตลาด "ค่าจ้าง" ที่บุคคลได้รับ เป็นผลตอบแทนจากโชคในการแต่งงาน และการ ค่อรองไม่รู้จบสิ้น ในทรัพย์สินของครอบครัวการ วิเคราะห์เช่นนี้ก่อให้เกิดความรู้สึกว่า ผู้หญิงต้อง พึ่งพาผู้ชายในทางเศรษฐกิจ แต่มิใช่ในทางกลับกัน อย่างไรก็ตาม ถ้าเราเห็นคุณค่าทางเศรษฐกิจของ การผลิตในบ้านของผู้หญิงแล้ว ที่จริงผู้ชายพึ่งพา ผู้หญิงทางเศรษฐกิจอย่างมากทีเดียว จากการสังเกต มีข้อเท็จจริงสนับสนุนว่า ผู้ชายน้อยคนจะอยู่เป็น โสดตลอดชีวิต และผู้ชายที่หย่าแต่งงานเร็วกว่าและ ด้วยความถี่ที่มากกว่านั้น ก็ ความคิดเห็นที่ละเอียดกว่า

ของเศรษฐศาสตร์การเมือง ในเรื่องของครอบครัว นี้ทำให้เรามีโอกาสนำเอาความคิดเรื่องค่าจ้าง ใน ครอบครัวมาแนะนำแก่นักศึกษา จากการใช้แบบ จำลองของลัทธิมาร์กซ์ เกี่ยวกับการกำหนดค่าจ้าง แรงงาน เราสามารถชี้ให้เห็นว่า ภายใต้ระบบทุน นิยม ค่าจ้างแรงงานของชนชั้นกรรมมาชีพ แสดง ผลตอบแทนของแรงงานทั้งชายและหญิง จัดอยู่ใน ระดับ หรือใกล้เคียงกับที่แสดงให้เห็นความคิดที่มีอยู่ เกี่ยวกับการดำรงชีพเพื่อครอบครัว เมื่อค่าจ้าง แรงงานในครอบครัว ได้ถูกนำมาใช้เป็นแนวความคิดแล้ว การพึ่งพิงหลายไปของค่าจ้างแรงงานใน ศตวรรษที่ ๒๐ ก็อาจนำมาอภิปรายได้

ในตลาดแรงงาน สถานภาพของผู้หญิงอาจ นำมาใช้ เป็นตัวอย่างในการแสดงถึงความไร้ไม่ได้ ของทฤษฎีค่าจ้างของนีโอคลาสสิก และความมีเหตุ ผลของทฤษฎีมาร์กซ์ ในเรื่องการกำหนดค่าจ้าง แรงงานและกำไร การกีดกันอาชีพอย่างรุนแรงโดย ใช้เพศเป็นเครื่องชี้กันภายใต้ระบบทุนนิยม ทำให้ เราสนับสนุน ความเป็นไปได้ของทฤษฎีที่กำหนด ความไม่ลงรอย และการแบ่งแยกในกำลังแรงงาน เป็นการจับประเภทแรงงาน และใช้การกีดกันทาง เพศในการซื้อคนงานผู้ชาย จากความรู้ที่กลดคุณค่าของความเป็นมนุษย์ในงานของพวกเขา ผู้หญิง ถูกบังคับให้ยอมรับค่าจ้างต่ำ ๆ ที่ไม่ได้สัดส่วนกับ งานที่เธอทำ ผู้ชายมักจะได้รับค่าจ้างที่สูงกว่าเมื่อ เทียบกันแล้วในงานแบบเดียวกัน หรือถูกจำแนกให้ ไปเป็นงานอีกประเภทหนึ่งซึ่งทำอย่างเดียวกันแต่ได้ รับเงินค่าจ้างสูงกว่าอย่างเฉียดฉิวฉลาด ความพยายามอย่างประณีตของนักเศรษฐศาสตร์กลุ่มนี้ ที่จะ อธิบายความแตกต่าง ของค่าจ้างแรงงานบนพื้นฐาน

ของลักษณะการขยายประสิทธิภาพการผลิต (การศึกษาจำนวนผู้เข้าทำงานและอื่น ๆ) ให้ความกระจ่างเรื่องอคติทางความคิด ของทฤษฎีเก่าที่การแสวงค่าจ้างแรงงานของผู้หญิงในตลาดแรงงานถูกกำหนดโดยกระบวนการต่อรอง ซึ่งละเลยคละอไม่เสมอภาคระหว่างนายทุนและคนงาน ทำให้เกิดการวางหลักทั่วไป ในการวิจารณ์ทฤษฎีการกำหนดครายได้ในแบบจำลองทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ นีโอคลาสสิกทั้งหมด

บทสรุป

ในอนาคต เราจะสร้างเศรษฐศาสตร์การเมืองเพื่อความเสมอภาคของสตรีของเราเองอย่างค่อนเนื่อง เพราะในปัจจุบันนี้พวกเราส่วนใหญ่สอนหลักการภายในเก้าโครง ที่ยืมเอามาจากเศรษฐศาสตร์จุลภาคของนีโอคลาสสิก และเศรษฐศาสตร์มหภาคของเคนส์ (Keynes) โดยการวางการวิจารณ์และแบบจำลองอื่น ขึ้นมาจากขอบเขตของเศรษฐศาสตร์การเมือง ประเด็นต่างๆ ที่ยกขึ้นมาเบื้องต้นนั้นเป็นวิธีการแนะนำว่า เศรษฐศาสตร์การเมืองเพื่อความเสมอภาคของสตรี อาจถูกนำมาใช้ในวิชาหลักๆ และใช้เพื่อให้ความกระจ่างทั้งในเรื่องการกดขี่ผู้หญิง ในทางเศรษฐศาสตร์และความอ่อนแอในทฤษฎีของเศรษฐศาสตร์แบบเก่า

ความจำเป็น ที่จะวางการวิเคราะห์ของเราทับลงไปบนเนื้อหาแบบเก่ามากกว่า ที่จะเข้าไปแทนที่มันทั้งหมดมีความได้เปรียบอยู่ แรกทีเดียวการวิเคราะห์ดังกล่าว จะสอนนักศึกษาว่าการปลดปล่อยเป็นการต่อสู้กับความกดขี่ พอ ๆ กับต่อสู้กับชนชั้นวรรณะ และถาบันสำหรับนักศึกษาหญิงแล้ว เป็น

การเตือนว่าการเรียกร้องความเสมอภาค ให้กับสตรีเป็นการต่อสู้ทางสังคม ไม่ใช่โครงการปรับปรุงตนเองของปัจเจกชน และเปิดโปงอคติของพวกนีโอคลาสสิกที่สนับสนุนความคิดปัจเจกชนนิยม ยิ่งไปกว่านั้น การสอนเศรษฐศาสตร์การเมือง ไปพร้อม ๆ กับทฤษฎีเก่า เป็นการให้เครื่องมือกับนักศึกษาหญิงที่จะล้มล้างข้อถกเถียง ทางเศรษฐศาสตร์ที่กีดกันเพศ และการละเลยสิ่งต่าง ๆ ทั่วๆ ทั่วๆ ที่สุด เป็นการให้หลักการสำหรับความเสมอภาคแก่สตรีสนับสนุน ให้ผู้หญิงเรียนต่อ ทางเศรษฐศาสตร์การเมือง เพื่อเป็นวิถีทางที่จะทำให้การต่อสู้ก้าวหน้าไป ผู้หญิงในขบวนการเคลื่อนไหวหลายคนบ่นเรื่องความไม่รู้ของคน ในวิชาเศรษฐศาสตร์และความเสียเปรียบ ที่มากำหนดในการวางยุทธวิธี ส่วนใหญ่นั่งเรียนวิชาหลัก ๆ มาบ้าง แต่จำอะไรไม่ได้เลย นอกจากความสับสนและแผนผังที่มีรูปและไม่มีกรถ่วงถึงผู้หญิง หลักการนั้นสำคัญอยู่ที่การสร้างทัศนคติของผู้หญิงในการศึกษาวิชาเศรษฐศาสตร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโรงเรียนมัธยม วิทยาลัยประจำชุมชน และโครงการศึกษาต่อต่าง ๆ การวิเคราะห์ทางเศรษฐศาสตร์ ต้องเน้นเรื่องประสบการณ์ของผู้หญิง ถ้าหากมันเป็นไปเพื่อจะช่วยการต่อสู้ของผู้หญิง

ข้อแนะนำที่ทำได้จริง ๆ หลายอันปรากฏขึ้นจากการถกเถียงนี้ เราควรตั้งความสนใจในการสนทนาว่า รวมถึงว่า จะนำเอาประสบการณ์ของผู้หญิงเข้าไปใส่ในวิชาเศรษฐศาสตร์ต่าง ๆ ได้อย่างไร เราทั้งหมดอาจได้ประโยชน์จากความรู้ที่มีร่วมกันเกี่ยวกับระดับของการกีดกันทางเพศ เปรียบเทียบ

กับในตำราวิชาเศรษฐศาสตร์ เพื่อที่เราสามารถจะ
 คว้าบากรันที่เร็วที่สุด และผลักดันให้มีการแก้ไข
 ตำราเพื่อใส่กิจกรรมทางเศรษฐกิจของผู้หญิง ในรูป
 แบบที่แน่นอนและกว้างขวาง เราอาจอาสาสมัคร
 สอนในชั้นเรียนต่าง ๆ ให้กับบรรดาครูในวิชา
 เบื้องต้นทั้งหลาย และอุทิศเวลาให้กับเศรษฐศาสตร์
 การเมือง เพื่อความเสมอภาคแก่สตรี เราอาจจัดการ
 อบรมเพื่อสนับสนุนหรือฝึกหัดนางครูอื่น ๆ ที่จะทำ
 เรื่องเศรษฐกิจของผู้หญิงโดย เปิดเผยมารเสนอให้มี
 วิชาการระดับปริญญาตรีเกี่ยวกับผู้หญิง และเศรษฐกิจ
 เป็นวิธีหนึ่งที่จะอธิบายข้อสงสัยถึงขอบเขตของงานที่

ทำโดยผู้หญิงและเกี่ยวกับผู้หญิง หรือเปิดช่วงพิเศษ
 เเทอมละครั้ง เพื่อสนทนากับนักศึกษาหญิงถึงงานใน
 เศรษฐกิจ เพื่อเป็นการช่วยแก้ปัญหาความกลัวของ
 ผู้หญิง ต่อการวิเคราะห์ทางเศรษฐศาสตร์โดยตรง
 การเปิดการอบรมแก่ชุมชน เกี่ยวกับเศรษฐกิจของ
 ผู้หญิงโดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อจกัขึ้นเกี่ยวกับประเด็น
 ต่าง ๆ เช่น การดูแลเด็กระหว่างมารดาทำงาน หรือ
 ค่าจ้างแรงงานสำหรับงานบ้าน อาจเป็นเวทีที่ดี
 สำหรับการโฆษณาเผยแพร่เศรษฐศาสตร์ การเมือง
 เพื่อความเสมอภาคของสตรี

ศูนย์วิทยพัทยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย